

Iktatószám

Budapestre vonatkozó ujság

Osztályozás

324

Szerző Zsolt.

Cím A városatyák.

Hely

Idő "1912"

Forrás: Pesti hírlap.

Személy

Bp.

1912 XI/21

(Hely)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

Oldalsz.

Helyszám

Esti levél.

— A városatyák. —

Piros, fehér és barna cédulákat küldözgetnek most a fővárosi választók lakására. Gyöngéden figyelmeztetnek, hogy holnap kezdődik a városatyák választása. Két napig tehát mi jámbor szavazók is vagyunk valami. Olyan nagy urak. az igaz, nem vagyunk, mint a képviselőválasztás idején, mert akkor nem csak programbeszédet és bankettet kapunk, hanem még fiakkeron, meg automobilon is jönnek értünk. Pedig a székesfővárosi képviselőség némely ember kezében ér annyit, mint az országgyűlési képviselői mandátum, már tudniillik jövedelmezőség szempontjából.

Ezt a jövedelmezőséget akarja most elrontani Vázsonyi Vilmos azzal, hogy az összeférhetetlenség elvét állítja föl azokkal a városatyákkal szemben, akik valamely tekintetben közvetlenül vagy közvetve anyagilag vannak érdekelve állásuknál fogva a fővárosnál. Nagyon szép program. Igazán reávall Vázsonyi kiváló karakterére.

Soha életemben ilyen keresztény zsidót nem láttam. Amint a Jézus Krisztus tudott a tengeren járni — száraz lábbal, úgy tud ez az ember éveken keresztül egy sártengeren járni — tiszta kézzel. Igazi csuda.

Körülötte a fővárosnál tombolt az üzlet s milliós orgiáit ülte a „beruházás“ és ő szegény maradt. Az ilyen embert vagy gondnokság alá kell helyezni, vagy miniszteri székbe kell ül-

tetni. Ennyi naiv tisztesség csak egy zseniális írótól, egy naiv poétától telik ki.

Az ő programbeszéde szép költemény. Vajjon ki hiszi, hogy a költeményből valóság lesz?

Ha Vázsonyi szava átváltozik ököllé, vajjon el tud-e érni akkor is oda, ahova ütni kell? Egyelőre leütötte egy párthívét, — aki sohase panamázott.

Mert nem az az igazi összeférhetetlenség, amit hivatalosan lehet konstatálni. Hanem az, ha titokban „kijár“ valamit a fővárosnál egy bizottsági tag s a kormánynál egy képviselő. Az a visszaélés, ha kulturális vagy gazdasági beruházásoknál províziót kapnak egyesek.

Ezeket csak úgy lehet kiirtani, ha a Vázsonyi szelleméből — közszellem lesz. S ha az a sok szép elv és idea, ami ilyenkor választás előtt egy-egy gyűlésen kipattan, megteszi a körutját a főváros összes kerületeiben s az ország minden részében.

A szép eszmék sorozatát tegnap Dr. Légrády Ottó, az új városatya-jelölt is gyarapította a kényszer-szavazás gondolatával. Izléstelen-ség volna tőlem dicsérni a kisebbik gazdát a saját lapjában, hát elnyomom magamban az érzést; de muszáj az okos tervével és szép beszédével foglalkoznom, mert az rólunk szól. Arról a 74 százalékról, akik nem veszünk részt a városi választásokban. Tökéletesen igaza van Légrádynak, hogy be kell hozni mindenféle választásnál a kényszer-szavazást. De menteni

akarom Budapest intelligenciájának ezt a közönyét.

Ahhoz, hogy egy választás iránt a megválasztotton kívül érdeklődjék más valaki is, két dolog szükséges: először olyan program, amely megérdemli az érdeklődést, másodsor olyan jelölt, aki — valaki.

Eddig mindig csak azt láttuk, hogy a megválasztottaknak állt csupán érdekükben, hogy elmenjünk szavazni. A közügynek semmi köze sem volt a legtöbb választáshoz.

Kérdi tőlem egy választás előtt egy kerületi kortes:

— Mért nem szavaz a jelöltjeinkre?

— Mert nem ismerem őket, felelem.

Másnap az ellenpárt kortese tesz szemrehányást:

— Hát a mi jelöltjeinkre mért nem szavaz?

— Mert ismerem őket!

Azt hiszem, a főváros lakosságának ez a 74 százaléka nagyrészt így gondolkozott eddig. Reméljük, hogy új program, új eszmék és új emberek fölkeltek egy kissé az érdeklődést.

Mindenesetre üdvös volna, ha az új képviselőtestület úgy képzettség, mint önzetlenség tekintetében azon a szinten állana, mint amelyen a székesfőváros kiváló tisztviselői kara áll. Bárczy Istvánnak igazán korszakalkotó polgármestersége alatt sok gyönyörű kulturális alkotás létesült. E korszak fényének teljességéhez csak az hiányzik, amit Vázsonyi akarna megfogni.

Molnár Ferencet is megöregítették, hogy városatyának jelölték. Hozzá is szól választói üdvözetem. Az ő programja, a magyar kultúra, az én hitvallásom is. Épen jókor mondta el, amikor már a fővárosi elemi iskolába is be akarják vinni a — német nyelvet.

Zsolt.